

цѣлѣ Европѣ. Откога-то родины-ты Ви ся майть ту-
ка, не сѣ дошли ни еднажъ примене. Чтомъ зѣмѣ по-
лицѣ, тоя-си чясъ щѣ купѣ познатѣ-тѣ оперѣ.

ЧЯСТЬ ДЕВЯТА.

За междумѣтія.

133. — Съ междумѣтія ся показвать различны
уѣщанія отъ нѣкоѣхъ силнѣхъ душевнѣхъ страсть; та-
кыва сѣ:

Orsu! — ура!

Su via! — напѣдѣ!

Animo! — отъ душѣ!

Bene! — добрѣ!

Benissimo! — тврѣдѣ
добрѣ!

Bravo } харно!

Bravissimo } браво!

O me beato! — охъ азъ
благатѣкѣ!

Viva, eviva! — да е живѣ!

Allegro! — съ радость!

Corpo di Bacco! — Бе!

Sì, così è — така е!

Sibbene — безъ сѣмнѣ-
ніе.

Sicuro, certo — истинѣ.

Si davvero — наздраво.

Niente affato — никакѣ.

Iddio sia lodato — хвала
Богу.

Mercede di Dio — Благо-
дареніе Богу!

Per l'amor di Dio — за
божнѣ мылость.

Perdono! — прощай!

Ah! ah! — охъ! охъ!
мяжко и горко!

O Dio! — охъ Боже!

Ajuto! — помощь!

Fi! — по-врага!

Vattene! — около-свѣта!

Dio me ne guardi! —
Богѣ да пази.

Eja, olà! — хей!

Eh! eh! — хо! хо!

Guai a te! — горко за
тебе!